

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

Maldos bendrystė

2010 m.
liepa-
rugsėjis

Brolis Egidijus palaimina kiekvieną šeimą, kuri dalyvauja šeimų stovykloje

Ramybė tau!

Grižtu iš Lietuvos ir siunčiu Jums truputį tos tokios gražios šalies aromato. Brolių koplyčia ten skendėjo kvapniuose bijūnuose ir ugnies spalvos lelijose. Brolis Siluanas išvyko prisijungti prie brolių Pranciškaus, Barto, Egidijaus ir Mišelio bei sustiprinti šią mažutę bendruomenę. Ten žiemos būna atšiaurios ir ilgos, tad pavasaris labai laukiamas. Jis gražus, žavingas. Kai saulėta, viskas tiesiog švyti. Laukuose vaikščioja tikri gandrai, suplasnoję savo dideliais sparnais jie pasileidžia lizdo link, iš kurio kyšo gandriukų galvos. Pulkas lietuvaičių man įteikė du didelius stiklainius ką tik pririnktų žemuogių, o gimimo dienos proga viena lietuvė man nupynė nuostabų šiaudinį balandį.

Mėgstu pastebėti šį paprastą grožį. Kartą bevaikštinėdamas mūsų Valonijos regione, sutikau vieną porą, kurie pasilenkę kažką tyrinėjo pievoje. Galvojau, kad galbūt jie pametė raktą ar papuošalą. Tačiau žmonės prisistatė atvykę iš Flamidijos ir jie ieškojo itin retos laukinės orchidėjos rūšies, augančios mūsų kalkėtoje žemėje. Pasveikinau juos, ieškančius paslėpto grožio. Jie išpėjo mano prisirišimą prie Jėzaus. Pažadėjau, kad melsiuosi šv. Pranciškui, ekologų globėjui, kad jie surastų tą retą orchidėją. Tuo metu jie man atsako: „Kai vakarais matome šiuos laukus, miškus, nutviekstus besileidžiančios saulės, klausiamo savęs, kaip žmonės dar gali kariauti“.

Prieš išvykstant br. Siluanas trumpai padėkoja kiekvienam broliui ir sesei už tuos metus kartu praleistus bendruomenėje Belgijoje.

Taip, grožis nuramina, sužadina mumyse troškimą gerbti visa kas gyva, išlaisvina mus iš mūsų baimių, skatina bendrauti. Grožis mums kalba apie Dievo gerumą. Taip, turime nuolat žavėtis grožiu, net jei esame supami smurto, įtampos. Broliai Lietuvoje šiuo metu renovuoja kaimo bažnyčią ir stato varpinę. Labai gražu. Darbas Kristui, palaikomas maldos, broliško gyvenimo, dėmesingo priėmimo... Dovas, pašaukimo ieškantis jaunuolis, Baltriškėse gyvena šv. Jono Krikštytojo metus. Besidalinant jis man pateikė visos Evangelijos santrauką: „Man svarbiausia matyti žmones, gyvenančius pagal Naująjį įstatymą“. „Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“ (Jn 13,35). Taip, tai kiekvieno pakrikštytojo pašaukimo ašis!

Gerų atostogų su Jėzumi. Tai palankus metas Jį kontempliuoti, Jį – vidinę saulę. Linkiu Jums nieko neveikti, tiesiog būti ir skirti laiko pavesti Jam savo rūpesčius. Te Viešpats per šv. Dvasią mums suteikia vidinio poilsio. Jis yra Ramybė, Jis yra Jėga, Jis yra mūsų šaltinis. Melskimės už kenčiančią Belgijos Bažnyčią. Priimkite mūsų šilčiausias maldas.

Br. Morkus

„ŽIEMA JAU PASIBAIGĖ, LIETŪS PRAĖJO“

Mylimasis taria man: Kelkis, eikš! Juk žiema jau pasibaigė, lietūs praėjo ir nuščiuvo.

Gėlės pražydo žemėje ir purplelis jau burkuoja mūsų šalyje.“ (Gg 2,10-12)

Kovo 21-oji, pagaliau pavasaris. Tiesą sakant, mums jis prasidėjo jau gerokai anksčiau. Nekantriai laukėme mažiausių jo pasirodymo ženklų, kaip antai: pailgėjusios dienos, švelnesnės naktys, pirmosios gėlės, avilius paliekančios bitės, tvarto gyventojų pagausėjimas, grįžtančių paukščių giesmės ir, žinoma, Gavėnia, ruošiantis prisikėlusio Kristaus pavasariui. Pastarasis „daigas“ man be galo žavingas. Ar galėtume Velykas išivaizduoti žiemos vidury, kuomet visa lyg apmirę, užklota sniegu bei ledu? Štai nematomos Dievo galybės ženklas.

Šiais metais pavasaris man pateikė netikėtą džiaugsmą. Su keletu jaunuolių surengėme gamtos pažinimo savaitgalį. Programoje: pasivaikščiojimai, malda, žuvavimas ir fotografavimas. Negalėjome prarasti nė minutės, nes reikėjo viską pamatyti, išgirsti. Kėlėmės 4:45 val., kad spėtume užimti geriausias vietas 56 rūšių paukščių koncerte, pamatytume stirnų. Po to – mūsų eilė giedoti ir šlovinti Kūrėją. O tai nebuvo sudėtinga, juk širdis tiesiog sprogo nuo pamatytų „įvairiausių rūšies gražumų“: grožėjomės raudongurklės lizdeliu pašto dėžutėje, laukinių orchidėjų kilimu saulėtame šlaite, iš tankmės atsklindančia nematomos lakštingalos giesme, neužmirštant ir sesutės saulės, droviai mus sekančios nepaisant prastų oro prognozių. Dievas buvo ten, savo kūriniuose, mes tai jautėme.

Pavasaris – tai fermos papildėjimo (ypač gausaus šiais metais) sezonas. Įvairiausio dydžio, formos, spalvos viščiukai, antis su 14 margų ančiukų, žąsiukų procesija, sekančių mamytę tarp aukštų žolių. Vien tik bitės peržiemojo prastai, tikra katastrofa. Turėjome daug darbo atkuriant bityną, vertą savo vardo.

Kontempliuodamas gamtą neabejoju, kad Viešpats ją sukūrė kartu su gėrio ir džiaugsmo polėkiu. Viskas mane kviečia Jį šlovinti – avinėliai, veršeliai, asiliukai. Aš norėčiau kad pavasaris, šis pažadų ir gausybės metas, nesibaigtų niekada. Vis dėlto dar labiau aš laikiu jo „išsipildymo“ vasaros derliuje, daržo gėrybėse, rugiapjūtėje. Ir, žinoma, šloviname Pjūties šeiminką už naujų brolių bei seserų derlių.

Br. Ivanas

BROLIO LUKO KASDIENYBĖ

Jau beveik 12 metų esu Tiberiados bendruomenės brolis. Vis prisimenu tą saulėtą 1998m. rugsėjo 20-osios sekmadienį, kai kartu su s. Catherine (Kotryna), br. Mišeliu ir br. Cyrille (Siril) bėgome, kad nepavėluotume į 11 val. šv. Mišias, kurių metu pradėjome postulantūrą.

Broliukas Lukas sveikina Lionelį, davusį įžadus gegužės 1d.

Mano kasdienė misija – tarnauti Dievui, bendruomenei ir pasauliui dovanojant save kartu su Jėzaus meile. Mano pareigos bendruomenėje – žinoma, tai malda ir... skalbimas. Rūpinuosi didžiąja dalimi bendruomenės skalbinių. Nesveriu, kiek kilogramų skalbinių per savaitę išskalbiu, Viešpats tai žino geriau. Be to, dirbuojuosi ir kaip buhalteris, tvarkau bendruomenės kasą: registruoju visas finansines operacijas tam skirtoje knygoje, skaičiuoju metines įplaukas ir išlaidas. Taip pat užsiimu ikonų gamyba, klijuoju jas ant medžio. Patarnavimai vyresniųjų brolių valgomajame – taip pat „mano atsakomybėje“: reikia rankine mašina

supjaustyti duoną, sūrį, atgabenti vakarienę iš virtuvės. Pagelbėju broliams bei seserims ir kituose darbuose, pvz., su broliu Jean-Pierre (Žan-Pjeru) instaliavome elektros kabelius, talkinu kartais vištidėje, darže.

Maldos gyvenime man ypač padeda troškimas atsakyti į Dievo meilės pašaukimą. Dievas mus be galo ir nuolatos myli, dėl to esame kviečiami atsakyti meile į meilę kasdienybėje. Rytą bei vakarą meldžiuosi vienumoje, dėkoju Viešpačiui, meldžiuosi už kitus ir pavedu save Dangaus Tėvui bei motiniškai Mergelės Marijos globai. Kaip kad šv. Jonas pasiėmė Mariją pas save, taip ir aš mėgstu ją „pasiimti“ į savo kasdienybę. Ji – mano Motina, vadovė, pavyzdys... Mergelės Marijos švelni artuma man padeda gyventi vienybėje su Jėzumi. Rožinio malda man svarbi. Gyventi šventai pagal Dievo širdį, virš visko iškeliant meilę – tai gyvybiškai svarbu, tai išganinga.

Broliukas Lukas

KONGAS: MISIJA BU KAIME

Praėjusią savaitę br. Cyrille (Syryl), Alanas ir aš vykome į misiją Bu kaime, Bateke plynaukštėje, 100km nuo Kinšasos. Viena kongolietė, jau daugiau nei 30 metų gyvenanti Belgijoje, mus pakvietė sustiprinti vieno projekto, palaikomo jos nevyriausybinių organizacijų, dvasinę kryptį. Br. Cyrille ir Alanas sostinę pasiekė autobusu – tai naujiena. Kelias jau pravažiuojamas (įveikti 500km užtrunka 12 val.) ir kelionės sąlygos gerėja, nors tai visgi lieka Afrika, transporto priemonėse vyrauja „silkių skardinėje“ atmosfera. Aš prie jų prisijungiau oru, nes turėjau likti Kikvite iki pirmadienio.

Misija prasidėjo antradienį Apsilankymo švente ir baigėsi sekmadienį Kristaus Kūno ir Kraujo iškilme. Buvo labai gražu. Liudijome visose vietinės mokyklos klasėse (iš viso 750 mokinių). Kai kurios jų buvo perpildytos, 80-90 vaikų vienoje patalpoje, pusė jų mokosi ant žemės, be sąsiuvinio nei rašiklio. Gyventojai ten dar skurdesni nei Kikvite. Tai supratome lankydami žmones. Neįtikėtina, kaip lengvai sektos pasinaudoja žmonių neišprusimu (bendru ir religijos klausimais). Be to, akivaizdu, kad kaimo ganytojas apleidęs savo

Br. Benediktas, virėjas...

...br. Paskalis, kepėjas

pareigas. Nemažai buvusių katalikų jungiasi prie sektos „Lyloba“, kurią 1991m. Kinšasoje įkūrė pastorius Kondė. Jie laikosi mokymo, primenančio krikščionybę, ir remiasi daugiau Senuoju Testamentu nei Naujuoju. Mūsų evangelizacinės grupelės (brolis + katechetas) cituodamos Evangeliją nesunkiai galėjo „atmušti“ primityvią sektos doktriną. Kaimo pirmininkas, sužinojęs, kad lankome žmones, pasikvietė mus ir drąsino: „Pats laikas, kad katalikai tai darytų. Žmonės laukia, kad juos kas aplankytų. Jei kunigai to nebedaro, jie jungiasi prie kvailų sektų“.

Kasryt giedodavome Rytmetinę, po to švėsdavome šv. Mišias, o vakarais meldavomės Vakarinę ir adoruodavome Švč. Sakramentą. Krikščionims, iš kurių kunigas atėmė (!) Švč. Sakramentą, tai buvo džiaugsmo viršūnė. Neįsivaizduojate, kaip man spaudė širdį, kai išvažiuojant sekmadienį reikėjo ištuštinti tabernakulį (laikantis paklusnumo) ir palikti parapiją be kunigo... Savaitės eigoje šv. Mišių ir adoracijos dalyvių vis daugėjo.

Kasvakar, po valgio, kartu su kitais misijos dalyviais, giedodavome Naktinę. Prisijungdavo ir kaimiečiai, atėję aplankyti šeiminių ar užduoti mums keletą klausimų. Mumis rūpinosi viena itin paslaugi ir besišypsanti 25 metų mergina. Ji tarsi spinduliavo. Vieną vakarą ji mums papasakojo savo istoriją. Siaubinga istorija, ir šiandien besitęsianti Kongo Rytuose, kur kenčia tūstančiai

Br. Juozapas, dailidė...

...br. Kirilas, daržininkas

nekaltų žmonių. Po jos pasakojimo tegalėjome nutilti ir tyloje užtarti ją bei visus žmones, tebežudomus Rytuose.

Šią žaizdą, tapusią lyg mūsų pačių, tegalime švelniai padėti prie Jėzaus širdies žaizdos, kad joje būtų pagydyta. Matant šią merginą ir girdint ją dainuojant, niekas negalėtų net įtarti apie jos patirtą kančią. Būtent čia, šiame sulaužytame gyvenime, išvelgiame tylią Kristaus pergalę. Nuostabiliausia tai, kad ji nori ruoštis krikšto sakramentui. Taigi visą Velykų slėpinį tarsi ranka galėjome paliesti.

Br. Benediktas ir broliai iš Kongo

BROLIS MIŠELIS : JERUZALĖS LINK

Sveikinu Jus iš Jeruzalės. Ją autostopu pasiekiau balandžio 29-ąją. Kelionė buvo labai graži, nors kartu ir šiek tiek varginanti. Pravažiavau Lenkiją, gedinčią žuvusio prezidento, po to Slovakiją, Vengriją, Rumuniją, Bulgariją ir atvykau į Stambulą, kur porą dienų pailsėjau.

Vėliau leidausi Sirijos ir Jordanijos link. Šiose šalyse, priešingai nei Turkijoje, vienuolio abitas problemų nekelia. Tai todėl, kad ten krikščionių procentaliai kur kas daugiau, o gatvėse apstu civiliškai vilkinčių policininkų. Buvau patikrintas tris kartus labai netikėtose vietose (pvz., vidury dykumos). Bet gyventojai išties labai geri, svetingi, mes europiečiai galėtume iš jų to pasimokyti.

Omar'o mečetės kupolas Jeruzalės šventyklos aikštėje. Trijų didžiųjų religijų vieta

Kaskart kai būdavau pavežėjamas automobiliu, vairuotojai stodavo kavinėse, kad galėčiau apsilankyčiau tualete ir vėliau vaišindavo arbata bei pyragu. Nieko man niekur netrūko, išskyrus galimybės pabendrauti šiek tiek giliau. Greitai išmokau keletą posakių arabiškai, kad galėčiau pasakyti esmę. Žmonės labai džiaugiasi girdėdami savo kalbą.

I Damaską keletą dienų ėjau dykuma. Aplink kalnai kiek akys užmato, jokios augalijos ir nė gyvos dvasios. Labai gražu, bet jei pasiklysti arba nebeturi vandens – ne taip ir linksma.

Broliis Mišelis ir Mahmud prie Jericho sikomoro medžio, į kurį buvo užlipęs muitininkas Zachiejus.

Krikštytojo metų jaunuolius Belgijoje, Lietuvoje ir Konge. Būdamas vienuoliu galėjau nemokamai aplankyti mečetę - tai laikau labai gražia musulmonų pagarba krikščionims. Beje, čia, Artimuosiuose Rytuose, daugumoje lankytinų vietų abito bei kryžiaus, primenančio graikų ortodoksų kryžių, dėka man neprireikia mokėti. Visi čia mane šaukia „Abuna“, Tève...

Perkirtęs Siriją ir Jordaniją netrumpą valandėlę buvau apklausiamas prie Izraelio sienos. Apklausa truko 2 val. ir buvo staiga nutraukta, man ištraukus rekomendacinį savo vyskupo laišką. Sunkiausia buvo išaiškinti, kodėl aš iš Lietuvos išvykau autostopu... Paprastumas ir Apvaizda policininkui buvo sunkiai suprantami!

Čia, Jeruzalėje, jau aplankiau šventąsias Jėzaus Kančios ir Prisikėlimo vietas. Nepaisant turistų keliamo triukšmo, šios vietos mane palietė labiausiai. Visad galima rasti kokį jų užmirštą kampelį ir medituoti didžiulę Jėzaus auką,

Laimei, didelių problemų neturėjau. Kartą sutikau keletą beduinių, buvau kaip tik labai ištroškęs. Prieš tai buvau įspėtas niekad negerti jų vandens, bet tą akimirką nebeįstovėjau, be to, jie buvo labai malonūs su manimi ir primygtinai siūlė, tad tiesiog negalėjau atsisakyti. Kol kas skrandis vis dar veikia...

Damaske apsilankiau Ananijo name, esančiame Tiesiojoje gatvėje, taip pat Omejadų mečetėje, kurioje laikoma dalis šv. Jono Krikštytojo relikvijų. Jonas Paulius II-asis čia lankėsi 2001m. Jėzaus pirmtaką musulmonai garbina labai aktyviai, man net nepavyko prisitarti prie relikvijų. Tačiau iš tolo vis tiek pasimeldžiau už Jono

kuri vyko būtent čia, Jo prisikėlimą, džiaugsmingą Jo pergalės prieš mirtį skelbimą, pirmuosius gimstančios Bažnyčios žingsnius, žengtus Marijos Magdaliėtės, Petrą ir Joną, atbėgusius prie tuščio kapo... Tai dar vienas Jėzaus meilės ženklas – palikti mums gyvų liudijimų, kalbančių apie Jo žemiškąjį gyvenimą. Tai lyg penktoji Evangelija, kurią galime skaityti ir išgirsti. Nepaisant istorijos, politikos ir krikščionių nesantaikos skandalų, man tai – malonė, būti atidžiam akmenų balsui, kalvoms, gamtai ir visiems šiems realiams Kristaus buvimo pėdsakams.

Užsirašiau naktiniam maldos budėjimui Jėzaus kape. Tai stiprus vienumos laikas tame kape, iš kurio Jėzus išėjo nugalėtoju. Melsiuosi už visą mūsų bendruomenę, kiekvieną brolių ir seserį, už kiekvienam duotą misiją ir už visus mūsų maldos draugus.

Koks džiaugsmas man pagaliau tave išvysti, o, Jeruzale!

Brolis Mišelis,
Jeruzalė, 2010 m. gegužės 5d.

MISIJA FILIPINUOSE

Po ketverių metų pertraukos man buvo vėl patikėta misija į Filipinus per Velykų laiką. Tai Filipinuose sutampa su vasaros atostogomis.

1995 metais Filipinuose, vykstant jaunimo dienoms, susipažinome su Niku, jaunu filipiniečiu, kuris vėliau įsipareigojo Tiberiados bendruomenei kaip pasaulietis-misionierius. Nuo tada pradėjo megztis vis glaudesni ryšiai su Filipiniais ir ypač su Talimo sala, netoliese Manilos, Laguna de Bay įlankoje. Ten dabar įsikūrė Šventojo Damijono namai. Nikas su kitais Šventojo Damijono grupės nariais, vietiniais gyventojais, vykdo kelis projektus. Taip pat viena misionierių pora iš Belgijos dirba tuose projektuose. Jie išlaiko ambulatoriją, Šv. Juozapo bambukų dirbtuves, kur dirba 30 to kaimo darbininkų, remia neturtingus studentus (stipendijos programa), evangelizuoja. Šeimos ar jauni žmonės, kurie draugauja su mūsų bendruomene, reguliariai vyksta padėti pagal savo turimus talentus. Tiberiados broliai kasmet važiuoja per vasaros atostogas padrašinti Niko ir visos šventojo Damijono komandos Filipinuose. Šiais metais broliai net du kartus lanko Filipinus. Vasario pradžioje atsiliepiame į Taize brolių kvietimą į pasitikėjimo piligrimystę Maniloje,

*Brolis Bartas sveikina
jus prie Šv. Juozapo
dirbtuvės*

dalyvavo broliai Emanuelis ir brolis Vidas. Taip pat gausus draugų būrys iš Kinijos.

Verbų sekmadienį išskridau kartu su Donatu ir Lina, kurie praleido atostogas Filipinuose. Per trijų savaičių laikotarpį dalyvavau trijose stovyklose (jaunimo, per didžiąją savaitę, vaikų ir San Damijono grupės rekolekcijose kalnuose). Šiais metais daugiau laiko skyriau aplankyti kaimo

San Damijono koplyčia

šeimas. Filipiniečiai gyvena labai skurdžiai, tačiau tas skurdas turi ir

bent vieną teigiamą pusę... labai skatina bendruomeniškumą...kuo mažiau turi, tuo daugiau esi pakviestas dalintis su tuo (kaimynu), kuris dar mažiau turi.

Dėl vulkano išsiveržimo Islandijoje galėjau pratęsti savo misiją Hong Konge. Tame įspūdingame mieste praleidau 8 dienas. Susipažinau su įvairiomis parapijomis. Dauguma krikščionių atsivertė iš Taoismo. Po atsivertimo artimieji dažniausiai atmesdavo juos. Dėl to bendruomenės yra tikrai stiprios. Mačiau jų tarpe paprastą ir tikrą artimo meilę, taip pat ir man, įstrigusiam dėl to vulkano. Pirmąją dieną parapijoje darė rinkliavą, kad nemirčiau iš bado. Žmonės tiek daug aukojo, kad būčiau galėjęs visa mėnesį ten pragyventi. Bet po savaitės išskridau Lietuvon. Likusius pinigų išsiunčiau į mūsų misiją Filipinuose.

Ačiū už jūsų maldą dėl Filipinų. Šalis itin sunkiai išgyvena pasaulinę krizę. Melskimės, kad bažnyčia galėtų toliau liudyti Meilę vargingiausiems.

Br Bartas

*Populiarus transportas
Filipinuose : tricycle*

KALENDORIUS

Liepa

- Treč. 7–11 d.
- Šeš. 11 d.
- Ket. 15 d.
- Šeš. 17–18 d.

- Ant. 20–25 d.

- Tre. 21-23 d.

Šeimų stovykla

50 vaikų, turinčių klausos sutrikimų
35 vaikų iš Šiluvos su ses. Regina
Savaitgalis su SD vyresniais nariais
Šv. Juozapo parapijos grupelė

Pjūties vaikų stovykla

Stovykla paaugliams

PKC grupė

Rugpjūtis

- Ant. 3 d.
- Ant. 10–15 d.
- Šeštad. 21–22 d.
- Ant. 24–29 d.

Atvyksta Šv. Damijono grupės nariai

Jaunimo stovykla

Savaitgalis su Magnificat redakcija
Bendrakeleiviai

Rugsėjis

Nazareto mėnuo (priėmimo nėra)

- Antrad. 21–25 d.
- Sekm. 26 d.

Mokymai, sesija

Šv. Jono Krikštytojo metų pradžia

Spalis

- Penkt. 1–3 d.

Šv. Pranciškaus savaitgalis

Mūsų trys Jono Krikštytojo metų jaunuoliai išėjo pėskute į Panevėžio jaunimo dienas. Mes pavedame jūsų maldai Mykolą ir Filipą, kurie pratęs studijas, ir Dovą, kuris toliau gyvens Baltiškėse.

MALDOS INTENCIJOS

1. Šiais metais Kongas švenčia 50 nepriklausomybės metų jubiliejų. Melskimės už tą šalį, kad atsigautų ir kad korupcija liautųsi žlugdžiusi tautą. Taip pat melskimės už misionierius, kurie jau 100 metų atiduoda visą save, kad keltų ir guostų Afriką. Taipogi ypatingai meldžiamės už mūsų keturis brolius : Benediktą, Juozapą, Kirilą ir Paskalį bei savorius Olivier ir Vianney, kurie ruošiasi prisijungti.
2. Už brolio Emanuelio ir jo padėjėjų misiją Kinijoje, kad jiems duotų išminties, vykdant tą sudėtingą misiją, kad šventieji angelai juos globotų.
3. Meldžiame Tave Viešpatie už visus žemės gyventojus, kad mes gerbtume Tavo nuostabiai sutvertą kūriniją. Prašom palaiminti visus geros valios žmones, kurie ieško išeities dėl naftos išsiliejimo jūroje arba Indonezijoje jau antrus metus išsiveržiančio purvo ir užliečio kaimus, problemoms.
4. Už atostogų laiką. Kad pjūties vaikų, paauglių, šeimų ir jaunimo stovyklos būtų didelė evangelizacija. Meldžiam, kad mumyse apsigyventų Jėzaus Dvasia, kad būtume džiaugsmingi tarnai, tarpusavio bendrystėje, kad sugebėtume pamiršti save dėl kitų. Kad šventieji angelai apsaugotų tas stovyklas nuo visų pavojų.
5. Melskimės, kad visa veikla neatitolintų mūsų nuo Dievo, kad vis tikresnis būtų mūsų troškimas atsiversti, ieškoti Kristaus artumo ir siekti bendrystės su broliais ir sesėmis. Kad per Šventąją Dvasią taptume Kristaus draugais ir nepasiduotume pasaulio dvasiai.
6. Už tuos, kurie ieško darbo, už visus ligonius ir kenčiančius, iš kurių galbūt esi ir tu, kuris mus skaitai.

Brolis Siluanas grįžta iš šienapjūtės.

Šeimų džiaugsmas pradėti vasaros stovyklą...